

Sygn. akt I C 434/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 listopada 2017r.

Sąd Rejonowy w Zambrowie Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący SSR Marta Kołakowska

Protokolant Kinga Klemarczyk

po rozpoznaniu w dniu 25 października 2017r. w Zambrowie

sprawy z powództwa W. B. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą H. (...) W. B.

przeciwko A. Z.

o zapłatę 20000 zł

I. Zasądza od pozwanego A. Z. na rzecz powoda W. B. kwotę 20000,00 (dwadzieścia tysięcy) złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 3.05.2017 r. do dnia zapłaty.

II. Zasądza od pozwanego A. Z. na rzecz powoda W. B. kwotę 3850,00 (trzy tysiące osiemset pięćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwota 3600 zł tytułem kosztów pełnomocnika.

III. Nakazuje ściągnąć na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Okręgowy w Łomży) od pozwanego A. Z. kwotę 750,00 (siedemset pięćdziesiąt) złotych tytułem brakującej części opłaty sądowej.

Sygn. akt I C 434/17

UZASADNIENIE

Powód W. B. w pozwie skierowanym przeciwko A. Z. wnosił o zasądzenie na swoją rzecz kwoty 20 000 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwu podnosił, że pozwany miał wykonać roboty budowlane zgodnie z umową pisemną w terminie 10 tygodni. Pozwany nie wykonał umowy w terminie i zgodnie z umową miał zapłacić powodowi karę umowną 20 000zł.

Pozwany wnosił o oddalenie powództwa. Podniósł, że wykonał część umowy, zaś warunki atmosferyczne, mróz, uniemożliwił kontynuowanie prac.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

Na mocy umowy z dnia 20.10.2015r., zawartej pomiędzy powodem a pozwanym (k. 25-32), pozwany był zobowiązany do prac, polegających na budowie domu do „stanu surowego otwartego”. W umowie określono trzy etapy prac (par. 2 umowy), a także wynagrodzenie przysługujące pozwanemu po każdym etapie. Jednocześnie strony określiły termin rozpoczęcia prac na dzień 26.10.2015r. oraz określono termin zakończenia robót na 10 tygodni od terminu rozpoczęcia robót (par. 5 umowy). Pozwany rozpoczął wykonywanie robót i wykonał pierwszy etap prac, za co otrzymał wynagrodzenie zgodnie z umową. W pewnym momencie pozwany zaprzestał dalszych prac uznając, że nie sprzyjają temu warunki atmosferyczne. Powód proponował pozwanemu podpisanie aneksu do umowy, ten jednak

odmówił. Pismem z dn. 10.02.2016r. powód m.in. wezwał pozwanego do zapłaty 20000 zł kary umownej w związku z opóźnieniem w wykonaniu przedmiotu umowy. Pozwany nie uiścił kary umownej.

Powyższe ustalono w oparciu o: kopię umowy k. 25-32, kopię aneksu k. 37, kopię wezwania k. 34-36, zeznania stron - powoda k. 60 i pozwanego k. 60.

Jak wynikało ze stanowisk stron, nie pozostawało spornym istnienie umowy łączącej strony ani fakt niewykonania wszystkich etapów robót przez pozwanego. Pozwany wskazywał na niemożność kontynuowania prac, do których się zobowiązał, z uwagi na czynniki atmosferyczne.

Zgodnie z treścią art. 354 § 1 k.c. dłużnik powinien wykonać zobowiązanie zgodnie z jego treścią i w sposób odpowiadający jego celowi społeczno-gospodarczemu oraz zasadom współżycia społecznego, a jeżeli istnieją w tym zakresie ustalone zwyczaje - także w sposób odpowiadający tym zwyczajom. Z przytoczonego przepisu wynika, że obowiązkiem dłużnika jest wykonanie zobowiązania zgodnie z jego treścią. W niniejszej sprawie obowiązek pozwanego wynikał z treści umowy zawartej pomiędzy pozwanym a powodem. Jednocześnie umowa ta przewidywała „sankcję” w postaci kary umownej za niewykonanie zobowiązania w terminie w umowie określonym.

Należy wskazać, że pozwany, co wynika z jego wyjaśnień (k. 60), nie kwestionował istnienia zobowiązania wobec powoda i braku realizacji robót w terminie. Wskazał, że gdyby przystąpił do prac w marcu lub na koniec lutego, to „by się wyrobił”.

Pozwany podpisał umowę, w której był konkretnie określony zarówno termin rozpoczęcia realizacji robót jak i okres, w którym miałyby zostać one zakończone. Powszechnie wiadomym jest fakt, że okres od końca października, listopad i grudzień w Polsce może się charakteryzować warunkami atmosferycznymi, kiedy to temperatura może spadać poniżej zera stopni Celsjusza zarówno w dzień jak i w nocy. Mogą w tym okresie nastąpić też opady śniegu. Pozwany, znając ten fakt, podjął się wykonania zobowiązania, polegającego na pracach w takich warunkach, nie chciał też podpisać aneksu do umowy, przewidującego między innymi zakończenie prac do 20.04.2016r. Świadek P. B. (k. 59v) potwierdził, że prace nie zostały wykonane w całości. Niewykonanie robót w terminie skutkowało zgodnie z paragrafem 9 umowy zapłatą na rzecz powoda kary umownej 20000 zł. Z treści tego paragrafu wynika, że w przypadku jakichkolwiek opóźnień w wykonaniu dzieła lub wycofaniu się z umowy, wykonawca zapłaci generalnemu wykonawcy karę umowną 20000zł. Zgodnie z art. 483 §1 kc można zastrzec w umowie, że naprawienie szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania niepieniężnego nastąpi przez zapłatę określonej sumy (kara umowna). Odpowiedzialność dłużnika z powodu wyrządzenia szkody niewykonaniem lub nienależytym wykonaniem zobowiązania albo może doprowadzić do przyznania odszkodowania w wysokości poniesionej szkody (czyli na ogólnych zasadach KC), albo do uwzględnienia kary umownej, jeśli taka była przewidziana w umowie stron. Jeżeli zatem dłużnik w okolicznościach sprawy odpowiada na podstawie 471 kc, przedmiotem było zobowiązanie niepieniężne i została w umowie zawarta klauzula przewidująca w takim przypadku obowiązek zapłaty kary umownej (tak Komentarz do KC pod red. Stec, wyd. 2017r). Niewątpliwie w niniejszej sprawie nastąpiło niewykonanie zobowiązania przez pozwanego w całości – nie wykonał on w przyjętym na siebie terminie dwóch z trzech etapów budowy, z własnej winy odstępując od realizacji prac. W związku z tym zasadnie powód mógł się domagać zapłaty kary umownej przewidzianej w tej umowie. Oprócz przesłanek z art. 483 kc przy dochodzeniu kary umownej nie jest wymagane udowodnienie powstania szkody po stronie wierzyciela. Zdaniem Sądu, inna interpretacja art. 483 kc wywołałaby nierówność stron stosunku umownego, kiedy to właśnie takie postanowienie umowy ma uprościć i przyspieszyć uzyskanie rekompensaty za niewykonanie zobowiązania przez drugą stronę umowy. Zgodzić się tu należy ze stanowiskiem Sądu Apelacyjnego w Krakowie wskazującym, że nie znajduje uzasadnienia łączenie obowiązku zapłacenia umówionej kary umownej z przesłanką powstania szkody. Naruszenie zasady pacta sunt servanda poprzez niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania jest wystarczającą okolicznością skłaniającą do obrony tezy o zasadności żądania kary umownej, jeżeli takowa została zastrzeżona na wypadek niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania. Wierzyciel jest zobowiązany do wykazania szkody wtedy, gdy dochodzi odszkodowania na zasadach ogólnych (art. 471 KC), natomiast zastrzeżenie kary umownej ma poprawić sytuację wierzyciela i zrekompensować ogół skutków, jakie towarzyszą niewykonaniu zobowiązania w sferze jego interesów. Zastrzeżenie

kary umownej w umowie powoduje modyfikację reguł odpowiedzialności kontraktowej w ten sposób, że wierzyciel wykazuje jedynie sam fakt zastrzeżenia kary umownej oraz niewykonanie (lub nienależyte wykonanie) zobowiązania przez dłużnika (sygn. I ACa 1242/16). Także Sąd Najwyższy w uchwale 7 sędziów wskazał, że zastrzeżenie kary umownej na wypadek niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania nie zwalnia dłużnika z obowiązku jej zapłaty w razie wykazania, że wierzyciel nie poniósł szkody (sygn. III CZP 61/03).

W związku z powyższym należało zasądzić na rzecz powoda kwotę, zgodnie z żądaniem pozwu.

O odsetkach orzeczono na mocy art. 481 § 2 k.c., licząc odsetki ustawowe od dnia wniesienia pozwu, biorąc pod uwagę, że pozwany był wezwany do zapłaty kary przed wniesieniem sprawy do Sądu.

O kosztach postępowania poniesionych w toku procesu przez powoda, orzeczono na mocy art. 98 kpc, biorąc pod uwagę wynik procesu, gdzie powód był stroną wygrywającą sprawę w całości. Dlatego też to pozwany poniesie koszty procesowe strony wygrywającej, w tym koszty zastępstwa procesowego. O wysokości stawki wynagrodzenia pełnomocnika orzeczono zgodnie na podst. par. 2 pkt 5 w zw. z par. 5 pkt 6 Rozporządzenia MS z dn. 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie w zw. z par. 21 Rozporządzenia MS z dn. 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie. Także pozwanego jako stronę przegrywającą obciążono nieuiszczonymi kosztami sądowymi w postaci brakującej części opłaty od pozwu a nie uiszczonej przez powoda.